

K

KULTUR
&NÖJE06-7848293
kultur@vasabladet.fi

Johan Aspelin (stående) gestaltar Lasse och Tove Qvickström (tredje från vänster) är Rosa i föreställningen som är inspirerad av Zacharias Topelius "Björken och stjärnan". FOTO: MIKAEL NYBACKA

Världen är stor då teater och skola förenas

● "Världen är så stor" är en interaktiv föreställning – och skol elever gör att varje föreställning blir unik. Urpremiären sker i Zachariasskolan i Nykarleby den 14 september.

Det är cirka 100 skolbarn som köar i korridoren till Vasa övningskolas gymnastiksal – och stämningen är aningen stimmig. Nina Dahl-Tallgren, teaterpedagog på Wasa teater, står på en stol och berättar om premisserna i föreställningen som skolelevorna ska delta i.

– Det är torsdagen den 3 mars 2025. Ni är flyktbarn. Det är krig i Finland, säger Dahl-Tallgren.

Då tystnar barnen. Bara ljudet från två vibrerande rör i taket hörs i skolkorridoren med nybrutalistisk arkitekturstil.

– Ni befinner er i en gymnastiksal i Litauen. Så tar vi ett djupt andetag. Det kan vara lite pirrigt, säger Dahl-Tallgren och så tågar eleverna in i salen – och in i sina roller i föreställningen "Världen är så stor".

Wasa teater-produktionen "Världen är så stor" är en interaktiv före-

ställning som till stor del skapas i stunden – genom elevernas deltagande.

– Den här föreställningen tittar man inte på, man upplever den inifrån, säger Lina Teir som skrivit manus och regisserar "Världen är så stor".

Det här är inte Finland. I det här landet kan man inte göra vad som helst.

Yvonne, ansvarig på Mass World Migration

Manuset är inspirerat av Zacharias Topelius bok "Björken och stjärnan" – en av hans mest kända sagor. Den handlar om två barn som i krigstid blir bortförda till främmande land, men som efter många strapatser kommer lyckligt hem igen.

– Topelius tog ställning för barnens rätt – och ville göra alla till medborgare. Topelius var en pionjär – långt före sin tid i dessa frågor, säger Teir.

DET ÄR 200 ÅR SEDAN Topelius föddes – och till hans ära så sker "Världen är så stor"-urpremiären på Zachariasskolan i Nykarleby den 14 september. Precis som i "Björken och stjärnan" befinner sig Lasse (Johan Aspelin) och Rosa (Tove Qvickström) i en ny och skrämmande miljö. Lasse och Rosa är två av 70 000

Lina Teir har skrivit manus och regisserar "Världen är så stor".

FOTO: MIKAEL NYBACKA

finländska barn som är på flykt – och som hamnat i företaget Mass World Migrations krassa miljö.

FÖRESTÄLLNINGENS ROSA drömmer om att få spela fotboll hemma, med lagkamraterna i VPS, medan Lasse skriver sina tankar i en bok.

– Vi tar inte politisk ställning eller berättar hur flyktproblematiken borde lösas. Däremot tar vi ställning för barnens rätt och för yttrandefriheten, säger Teir.

Vad vill ni att världen ska få veta? Att vi inte är siffror – vi är människor. Rosa ställer frågan – barnen svarar

Föreställningen är ett Teater i

undervisningen (TIU)-projekt, som innebär att teater och undervisning kombineras.

– Det finns ett pedagogiskt syfte med föreställningen, men målet är inte att komma till specifika slutsatser utan att i stället väcka frågor och sätta ord på känslor, säger Teir.

– Man ska inte underskatta barn och vara rädd för att sätta dem i scener med svåra och obekväma känslor. Det finns också andra situationer där barn sitter fast och inte har möjlighet att växa fritt, till exempel i familjer med alkoholproblem, säger Teir som samtidigt poängterar att det är viktigt att eleverna får ramar som de känner sig trygga i.

Premiären i Nykarleby

● "Världen är så stor"

Manus & regi: Lina Teir.

I rollerna: Johan Aspelin, Tove Qvickström, Nina Dahl-Tallgren.

Scenografi: Lasse Idman.

Kostymdesign: Belinda Fridlund, Hanna Enlund.

Mask- och perukdesign: Anna Vesterback.

Musik- och ljudplanering: Tim Stratton, Lina Teir.

Spelperiod: 14 september–21 december på turné i årskurserna 4–7.

Pappa sade att vi inte får glömma vem vi är. Jag kommer ihåg vem du är – och jag klarar mig inte utan dig. Lasse tröstar Rosa

"VÄRLDEN ÄR SÅ STOR" turnerar i skolor under hösten – och ingen föreställning blir den andra lik, eftersom gruppdynamiken är olika varje gång.

– Under övningarna har vi sett att det finns en Måns – och Bill och Bull – i grupperna. Det kan vara svårt att stå upp för sig själv och andra. Det är även sådant som föreställningen behandlar, säger Teir.

Patrik Back

patrik.back@vasabladet.fi
06-7848 232